

Sygnatura akt X P 1190/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 13-03-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Alicja Rudnicka

Ławnicy:M. A., A. P.

Protokolant:Radosław Gawlas

po rozpoznaniu w dniu 11-03-2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa L. S. (1)

przeciwko W. M. Sp. z o.o. we W.

- o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda L. S. (1) na rzecz strony pozwanej W. M. Sp. z o.o. we W. kwotę 1 800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód L. S. (1) wniósł powództwo przeciwko W. M. Sp. z o.o. we W. o zasądzenie odszkodowania w wysokości 15.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty tytułem niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Ponadto, wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania podał, iż powołane zarzuty w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy nie uzasadniają zastosowania tego trybu. Powód podniósł, że zajmował się nadzorem remontu dachu przy budynku mieszkalnym położonym przy placu (...). W dniu 04 października 2013 r. powód został zawiadomiony o zakończeniu zadania dotyczącego remontu dachu budynku mieszkalnego i w tym celu zwołał komisję do odbioru wykonanych robót, która miała miejsce w dniu 08 października 2013 r., podczas których wykonawca zobowiązał się do usunięcia niedoróbek w ten sam dzień. Powód wskazał, że w dniu 15 października 2013 r. dokonał odbioru prac poprawionych przez wykonawcę i w tym celu sporządził dwa protokoły odbioru, które zostały przekazane do sekcji rozliczeniowej, w celu naliczenia kar umownych, które w ocenie powoda są bezzasadne. Powód zaznaczył, że podczas rozmowy z przełożoną wyjaśnił dlaczego istnieją dwie kopie dokumentów odbioru prac. Podczas tej rozmowy otrzymał polecenie naliczenia wykonawcy kar umownych. Powód podał, iż jedynym dokumentem potwierdzającym zakończenie robót jest protokół z uwagą o niedoróbkach. Podczas kolejnej rozmowy w dniu 21 listopada 2013 r. wyjaśnił, iż zniszczył pierwszy protokół z uwagi na powstanie nowego. Powód podniósł, iż sporządzony na budowie protokół odbioru był brudnopisem, na którym oznaczone zostały usterki robót budowlanych, aby nie wprowadzać jakichkolwiek poprawek już na gotowym protokole oraz, że takie praktyki były powszechnie stosowane. W ocenie powoda, istniały różne druki i procedury odbiorowe w zespole remontowo rozbiórkowym i w sekcji wspólnot mieszkaniowych. Jednocześnie zaznaczył, że nie działał w sposób świadomy mający na celu wprowadzenie w błąd

strony pozwanej. Podkreślił, że informował stronę pozwaną o niezgodnościach, a także wskazał, że rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia było nieuzasadnione i niezgodne z prawem.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana W. M. Sp. z o.o. we W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przypisanych.

W uzasadnieniu wskazała, iż do obowiązków powoda należało dokonanie merytorycznej oceny zawartości technicznej dokumentacji. Powód zajmował się nadzorem remontu dachu budynku mieszkalnego położonego przy placu (...) we W., którego odbiór końcowy miał nastąpić w dniu 27 września 2013 r. Pozwana wskazała, że powód dokonał odbioru robót budowlanych w dniu 08 października 2013 r. i przekazał fakturę do księgowości, przy czym jednocześnie sporządził kolejny protokół odbioru prac, w którym podano jako termin zakończenia prac dzień 15 października 2013 r. Pozwana wskazała, że powód dokonał pierwszego rozliczenia w dniu 08 października 2013 r., za który to okres naliczono kary umowne. Z kolei z drugiego protokołu przedłożonego przez powoda wynikało, że roboty zostały zakończone po 18 października 2013 r. i z tego powodu zaszła konieczność sporządzenia korekt rozliczenia. Strona pozwana podniosła, że powód nie potrafił wyjaśnić, dlaczego zostały sporządzone dwa protokoły potwierdzające odmienne stany faktyczne. Jednocześnie pozwana zaznaczyła, iż z wyjaśnień złożonych przez powoda wynika, iż zniszczył oryginał protokołu odbioru prac remontowych z dnia 08 października 2013 r. z adnotacją bez uwag. Jednocześnie zaznaczyła, iż komisja ujęta w protokole dokonała jedynie raz odbioru robót, gdzie stwierdzono usterki w wykonanych pracach. W ocenie strony pozwanej działanie powoda polegające na poświadczeniu nieprawdy na dokumencie z dnia 08 października 2013 r. bez uwag było, co najmniej rażącym niedbalstwem polegającym na naruszeniu podstawowych obowiązków pracowniczych. Dodatkowo wskazała, iż powód dopuścił się także innego poświadczenia nieprawdy dotyczącego wykonania i zakończenia prac w budynku przy ul. C.K. N. 24.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. S. (1) był zatrudniony we W. M. Sp. z o. o. we W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 02 kwietnia 2003 r. w pełnym wymiarze czasu pracy początkowo na stanowisku specjalisty w Dziale Technicznym, a następnie na stanowisku inspektora nadzoru.

Średniomiesięczne wynagrodzenie powoda stanowiło kwotę 5 000,00 zł.

Dowody: umowa o pracę - akta osobowe powoda,

zaświadczenie o wynagrodzeniu powoda - k. 59.

Do obowiązków powoda na zajmowanym stanowisku należało min.:

- dokonywanie merytorycznej oceny zawartości dokumentacji technicznej,
- monitorowanie i koordynowanie realizacji zleconych robót remontowych i inwestycyjnych oraz dopilnowanie terminowego usunięcia ewentualnych usterek i niedoróbek,
- rozliczanie wykonawców robót remontowych i inwestycyjnych poprzez sprawdzenie kosztorysów powykonawczych zleconych remontów i inwestycji oraz wszystkich pozostałych dokumentów wymaganych przy odbiorze i wyszczególnionych w umowie,
- wykonywanie uprawnień z tytułu gwarancji i rękojmi udzielonych przez wykonawcę robót lub dostawców urządzeń i wyposażenia,
- dokonywanie ostatecznego odbioru po upływie terminu gwarancji na roboty budowlane ustalonego w umowach z wykonawcami tych robót lub dostawcami urządzeń i wyposażenia, obiektów nadzorowanych przez zespół w trakcie remontu, inwestycji lub rozbiórki,

- przestrzeganie postanowień ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w zakresie dotyczącym ustawy Prawo zamówień publicznych, a w razie ujawnienia w toku kontroli wewnętrznej lub innych czynności czynu mającego znamiona przestępstwa lub naruszenia dyscypliny finansów publicznych niezwłoczne zawiadomienie o tym kierownika Zespołu Techniczno-Inwestycyjnego W. M., jak również zabezpieczenie dokumentów i przedmiotów dotyczących sprawy.

Dowód: zakres obowiązków - akta osobowe powoda.

W dniu 18 lipca 2013 r. Gmina W. zawarła z W. Ł. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) we W. umowę nr (...) na remont dachu budynku wielorodzinnego mieszkalnego stanowiącego własność Gminy W. przy placu (...) we W.. W umowie strony ustaliły termin na wykonanie prac - 2 miesiące od dnia zawarcia przedmiotowej umowy oraz, że terminem końcowym robót uznaje się dzień zgłoszenia ich odbioru przez wykonawcę z § 4 ust. 3,4,5,6.

Zgodnie z postanowieniami umowy: „ § 4 ust. 3 zakończenie robót i kompletność dokumentów odbiorowych musi być potwierdzona przez Zamawiającego. Jeżeli Zamawiający stwierdzi, że roboty nie zostały zakończone lub będzie miał zastrzeżenia co do kompletności i prawidłowości dokumentacji odbioru, w porozumieniu z Wykonawcą wyznaczy nowy termin złożenia wniosku o dokonanie odbioru końcowego.

Ust. 4 Jeżeli w toku czynności odbiorczych zostaną stwierdzone wady to Zamawiającemu przysługują następujące uprawnienia:

- jeżeli wady nadają się do usunięcia, może odmówić odbioru do czasu usunięcia wad;
- jeżeli wady nie nadają się do usunięcia, może obniżyć odpowiednio wynagrodzenie albo od umowy odstąpić.

Ust. 5 Strony postanawiają, że z czynności odbioru będzie spisany protokół, zawierający wszelkie ustalenia dokonane w toku odbioru, jak też terminy wyznaczone na usunięcie stwierdzonych przy odbiorze wad.

Ust. 6 Wykonawca zobowiązany jest do zawiadomienia Zamawiającego o usunięciu wad oraz do zaproponowania terminu odbioru zakwestionowanych uprzednio robót jako wadliwych.

Ust. 7 usunięcie wad powinno być stwierdzone protokolarnie.

Zgodnie z postanowieniami § 5 Odbiór ostateczny następuje po upływie okresu rękojmi i gwarancji, po pisemnym zgłoszeniu gotowości do odbioru przez Wykonawcę i polega na ocenie wykonanych robót, w tym związanych z usunięciem wad i usterek. Zamawiający zwoła komisję odbioru ostatecznego w ciągu 7 dni od otrzymania pisemnego zgłoszenia. Strony postanawiają, że z czynności odbioru będzie spisany protokół podpisany przez obie strony umowy.

Zgodnie z § 5 odbiór ostateczny następuje po upływie okresu rękojmi i gwarancji, po pisemnym zgłoszeniu gotowości do odbioru przez wykonawcę i polega na ocenie robót, w tym związanych z usunięciem wad i usterek. Zamawiający w ciągu 7 dni od dnia otrzymania pisemnego zawiadomienia zwoła komisję odbioru ostatecznego. Z odbioru spisany zostaje protokół, który podpisują obie strony”.

Zgodnie z treścią umowy wykonawca udzielił terminu 36 miesięcznej gwarancji, której bieg rozpoczyna się w dniu następnym po zakończeniu odbioru końcowego robót.

Po dokonaniu końcowego odbioru prac rozpoczyna się proces rozliczenia inwestycji.

U pozwanej nie istniała praktyka sporządzania protokołów o różnych treściach dotyczących tego samego przedmiotu odbioru.

Dowód: umowa z dnia 18 lipca 2013 r. nr (...) k. 31- 37.,

zeznania świadków M. T., Z. W.

k. 98 (płyta CD),

zeznania świadka R. S. k. 110 (płyta CD),

częściowo zeznania powoda L. S. (1) k. 110 (płyta CD).

W dniu 29 września 2013 r. wpłynęło do strony pozwanej pismo zakończeniu robót remontu dachu budynku we W. przy pl. (...), które trafiło na biurko powoda w dniu 4 października 2013 r. Wówczas powód zawiadomił J. C., że odbiór odbędzie się w dniu 8 października 2013 r. i w tym celu powołał komisję, w skład której wchodził: J. C., przedstawiciel (...) P. M. oraz przedstawiciel wykonawcy (firmy (...)).

Po obejrzeniu części strychowej komisja stwierdziła, że można odebrać dach i przystąpiono do sporządzania protokołu. Wówczas został sporządzony protokół, w którym nie stwierdzono usterek i wad w wykonanych pracach i z którego wynikało 13 dni opóźnienia wykonawcy.

Następne po obejrzeniu dachu na zewnątrz powód stwierdził, że kaletnica powinna być wykonana w linii prostej, a na odcinku 1,5-2 metry było ugięcie, które wymagało stwierdzenia z jakiego powodu nastąpiło ugięcie. W trakcie odbioru robót zgłosił się jeden z lokatorów zgłaszając uszkodzenie przez wykonawcę wyprawy okien dachowych. Ostatecznie powód zdecydował się sporządzić drugi protokół, w którym stwierdzono następujące usterki/wady: „rozpoczęto procedurę odbioru wskazano niedoróbki, odbiór odbędzie się w dniu 15 października 2013 r. dokonano odbioru dnia 15 października 2013 r.” z którego wynikało 18 dni opóźnienia wykonawcy.

Po zakończeniu prac powód skserował wszystkie dokumenty i rozliczenie wykonawcy po otrzymaniu faktury i przekazał je do księgowości.

Dowód: protokół odbioru robót z dn. 08.10.2013 r. k. 27,

protokół odbioru robót z dn. 08.10.2013 r. k. 26,

zeznania powoda L. S. (1) k. 110 (płyta CD).

W dniu 17 października 2013 r. (...) we W. wystawił fakturę z tytułu umowy zawartej w dniu 18 lipca 2013 r.

W dniu 06 listopada 2013 r. fakturę przekazano do sekcji rozliczeniowej, która naliczyła karę umowną dla zamawiającego na podstawie protokołu bez uwag tj. za 13 dni. Po weryfikacji dokumentów dokonano korekty rozliczeń naliczając karę umowną na podstawie drugiego protokołu wskazującego wady, za 18 dni zwłoki.

Pismem z dnia 20 listopada 2013 r. powód na polecenie strony pozwanej zawiadomił wykonawcę (...) we W. o nałożeniu kary umownej z tytułu nieterminowego zakończenia robót.

Dowód: faktura VAT k. 28 – 29,

pismo z dnia 20.11.2013 r. k. 30,

zeznania powoda L. S. (1) k. 110 (płyta CD).

Po ustaleniu z kolegami jaki wpis będzie zawierał protokół odbioru robót, powód zniszczył oryginał protokołu z 8 października 2013 r. (bez usterek).

W dniu 15 listopada 2013 r. odbyło się spotkanie powoda z ze stroną pozwaną, podczas którego powód wskazał, iż dokonał zniszczenia oryginału protokołu odbioru robót sporządzonego w dniu 08 października 2013 r. bez uwag

co do wystąpienia wad/usterek. Podczas kolejnej rozmowy z przełożonym powód nie potrafił wyjaśnić swojego postępowania.

Dowód: oświadczenie powoda k. 38,

wyjaśnienia z dnia 15.11.2013 r. k. 39,

zeznania świadka M. T. k. 98 (płyta CD),

zeznania powoda L. S. (1) k. 110 (płyta CD).

Oświadczeniem z dnia 02 grudnia 2013 r. pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika gdzie jako przyczynę wskazano rażące naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na:

- sporządzeniu i przedłożeniu pracodawcy wraz z dokumentacją budowlaną dwóch dokumentów: jednego w oryginale, drugiego w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem „protokołu odbioru robót” z dnia 08 października 2013 r. potwierdzających dwa różne stany faktyczne odbioru tej samej inwestycji,

- zniszczenie oryginału dokumentu „protokołu odbioru robót” z dnia 08 października 2013 r. w którym stwierdzono wykonanie remontu bez usterek i wad,

- poświadczenie nieprawdy w dokumencie z dnia 08 października 2013 r. protokołu odbioru robót poprzez stwierdzenie, iż remont został wykonany bez usterek i wad i posłużenie się tym dokumentem jednocześnie z dokumentem „protokół odbioru robót” z dnia 08 października 2013 r. w którym stwierdzono i wskazano inny termin początkowy biegu gwarancji w procesie rozliczenia inwestycji, co spowodowało istotne zagrożenie interesów pracodawcy,

- utrata zaufania uniemożliwiająca dalszą współpracę.

Dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia k. 6-7.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powód przedmiotowym pozwem domagał się odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Należy zauważyć, że rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia stanowi nadzwyczajny sposób ustania stosunku pracy. Przedmiotowy sposób rozwiązania stosunku pracy został zabezpieczony przez ustawodawcę dodatkowymi wymogami formalnymi: musi być sporządzony na piśmie wraz ze wskazaniem przyczyny uzasadniającej decyzję oraz zawierać pouczenie o prawie odwołania się do sądu (art. 30 § 3, 4 i 5 k.p.). Nadto rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie 1 miesiąca od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy.

Ustawodawca w art. 52 k.p. wskazał na zamknięty katalog przesłanek uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Mianowicie w razie: po pierwsze ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych, po drugie popełnienia przez pracownika w czasie trwania umowy o pracę przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnianie go na zajmowanym stanowisku, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem oraz po trzecie zawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku.

Powyższe przesłanki należy rozpatrywać nie tylko z punktu widzenia ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, ale także z punktu winy pracownika. Należy zaznaczyć, iż z art. 52 § 1 pkt 1 k.p. wynika, że naruszenie to musi odnosić się do podstawowych obowiązków pracowniczych i jednocześnie mieć postać naruszenia ciężkiego. Przede wszystkim jednak musi być przez pracownika zawinione. Ustalenie, czy w konkretnych okolicznościach dane naruszenie odnosi się do podstawowych obowiązków pracownika i czy ma charakter ciężki, a jednocześnie, czy było zawinione przez pracownika, wymaga analizy specyfiki rozpatrywanego przypadku.

Dodatkowo należy zauważyć, że ustawodawca w kodeksie pracy nie wprowadził podziałów na winę umyślną czy nieumyślną, a co za tym idzie przedmiotową winę pracownika należy rozpatrywać w oparciu o obie kategorie winy w rozumieniu przepisów Kodeksu Cywilnego. Powyższe znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2011 r., (I PK 634/00, opubl. OSNP 2003/16/ 381) zgodnie z którym w pojęciu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków mieści się wina umyślna oraz rażące niedbalstwo - rodzaj winy nieumyślnej, której nasilenie wyraża się w całkowitym ignorowaniu przez pracownika następstw swojego działania, chociaż rodzaj wykonywanych obowiązków lub zajmowane stanowisko nakazują szczególną ostrożność i przezorność w działaniu. Judykatura zgodnie wskazuje, że wystąpienie przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy jest warunkiem skuteczności rozwiązania przez pracodawcę w tym trybie umowy o pracę na czas nieokreślony. Jak wskazuje Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 kwietnia 1997 roku sygn. akt I PKN 419/97 (opubl. OSNP 1998/20/598) przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę musi być konkretna i rzeczywista. Należy pamiętać, że przepis w świetle art. 45 § 1 k.p. zasadności wypowiedzenia, analiza ta powinna być dokonywana także z uwzględnieniem słusznych interesów pracodawcy, a nie tylko okoliczności leżących po stronie pracownika (vide teza II. uchwały pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 czerwca 1985 r., III PZP 10/85, OSNCP 1985 nr 11, poz. 164).

Przechodząc do oceny, czy zachowanie powoda podlegało kwalifikacji jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych należy odwołać się do pierwszej przyczyny dotyczącej sporządzenia i przedłożenia pracodawcy wraz z dokumentacją budowlaną dwóch dokumentów: jednego w oryginale, drugiego w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem „protokołu odbioru robót” z dnia 08 października 2013 r. potwierdzających dwa różne stany faktyczne odbioru tej samej inwestycji - remontu dachu budynku wielorodzinnego położonego przy placu (...)we W..

Jak wynika z dowodów w postaci dokumentów, protokołów odbioru, a także co przyznaje sam powód rzeczywiście sporządził dwa protokoły o różnej treści z tą samą datą. Jeden z nich wskazywał na brak wad i usterek w wykonanych pracach, w którym ustalono równocześnie bieg gwarancji od dnia 09 października 2013 r., a drugi wskazywał na wady i termin odbioru w dniu 15 października 2013 r. oraz termin gwarancji od dnia 16 października 2013 r.

Z treści umowy o roboty budowlane z dnia 18 lipca 2013 r. nr (...) w przedmiocie remontu dachu z § 4 ust. 5 i 7 wynikało, że czynność odbioru związana jest ze sporządzeniem jednego protokołu zawierającego wszelkie ustalenia, terminy wyznaczone na usunięcie wad przy odbiorze. Co więcej, usunięcie wad powinno być stwierdzone protokolarnie. Niewątpliwie, zgodnie z procedurami obowiązującymi u strony pozwanej, powód po stwierdzeniu wad winien sporządzić protokół ze wskazaniem terminu na ich usunięcie, a po ich naprawieniu powinien zostać sporządzony kolejny protokół stwierdzający ich usunięcie. Powód uzasadniając swoje postępowanie wskazał na okoliczność, że wykonawca zobowiązał się do usunięcia wad w terminie 1 dnia i z tego powodu nie zawarł adnotacji o wadach. Nie budzi wątpliwości, iż postępowanie powoda naruszało zasady procedur odbioru końcowego i wywierało skutek w postaci dwóch różnych okresów gwarancji z uwagi na różne terminy odbioru. Prawdłowo postępując powód winien w dniu odbioru 08 października 2013 r. po stwierdzeniu wad wpisać adnotację o ich wystąpieniu oraz wyznaczyć termin usunięcia wad i kolejnego odbioru.

Ponadto, odnosząc się do powoływanych przez powoda okoliczności, iż nie było jednolitej procedury, co do sporządzania protokołów oraz że protokół bez adnotacji o wadach był brudnopisem należy zaznaczyć, iż powód nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Co więcej z zeznań świadków M. T. i Z. W. jasno wynika,

iż u strony pozwanej sporządzano jeden protokół zgodnie z postanowieniami umowy oraz że nie obowiązywał żaden zwyczaj sporządzania kilku protokołów o różnej treści.

Kolejną przyczyną, na którą powołała się strona pozwana, było zniszczenie przez powoda oryginału dokumentu „protokołu odbioru robót” z dnia 08 października 2013 r., w którym stwierdzono wykonanie remontu bez usterek i wad. Powód w trakcie swoich zeznań potwierdził, że dokonał zniszczenia protokołu, co więcej złożył pisemne oświadczenie w dniu 21 listopada 2013 r. potwierdzające tę czynność. Zważywszy na treść oświadczenia o zniszczeniu dokumentów nie sposób mówić, iż nie było świadome albo, że zostało dokonane przypadkowo, a co za tym idzie działanie to było umyślnie.

Także następną przyczyną wskazaną jako poświadczenie nieprawdy w dokumencie protokołu odbioru robót poprzez stwierdzenie, iż remont został wykonany bez usterek i wad i posłużenie się tym dokumentem jednocześnie z dokumentem „protokół odbioru robót” z dnia 08 października 2013 r., w którym stwierdzono i wskazano inny termin początkowy biegu gwarancji w procesie rozliczenia inwestycji, co spowodowało istotne zagrożenie interesów pracodawcy okazała się prawdziwa. Albowiem jak już wcześniej wskazano, powód przyznał, że w chwili odbioru robót budowlanych istniały wady w wykonanych robotach budowlanych, których w pierwotnie sporządzonym protokole nie zamieścił. Istotnym jest podkreślenie, że od terminu końcowego odbioru bez wad rozpoczyna swój bieg termin gwarancji udzielony przez wykonawcę, zatem powód wskazując w protokole z dnia 08 października 2013 r. brak usterek, skutkowało to biegiem gwarancji o tego dnia. Z kolei w innym protokole z tą samą datą termin odbioru wskazano na 15 października i to od tej daty liczono bieg okresu gwarancji. Zatem oświadczenie powoda wpływało na uprawnienia strony pozwanej wynikające z gwarancji. Tym samym przyjęcie krótszego terminu w oparciu o protokół bez wad skróciło okres uprawnień przysługujących stronie pozwanej i skutkowałoby szkodą po stronie strony pozwanej. Ponadto z datą końcowego odbioru wiązał się okres rozliczenia finansowego umowy i ewentualnym nałożeniem kar za opóźnienie. Tym samym przy przyjęciu pierwotnej wersji protokołu z uwagi na opóźnienie wykonawcy naliczono kary umowne do daty 08 października 2013 r. Dopiero po przedstawieniu kolejnego protokołu dokonano korekty rozliczenia robót budowlanych w zakresie nałożenia kar umownych do dnia odbioru 15 października 2013 r. zatem wiązało się to ze stratą finansową.

Odnosząc się do ostatniej przyczyny wskazanej przez stronę pozwaną - utrata zaufania uniemożliwiająca dalszą współpracę należy wskazać na charakter zajmowanego stanowiska przez L. S. (2). Mianowicie powód był inspektorem nadzoru, który posiadał umocowanie do występowania w imieniu strony pozwanej. Jak wynika z dowodu w postaci zakresu obowiązków powoda zajmowane stanowisko wiązało się z szerokim zakresem uprawnień związanym z postępowaniem w przedmiocie przygotowania zamówienia publicznego aż do etapu jego zakończenia przez ostateczny odbiór. To do obowiązków powoda należał nadzór nad przebiegiem wykonywanych robót remontowych i inwestycyjnych. Ponadto powód zajmował się dokonaniem odbioru robót budowlanych po zbadaniu ich zgodności z zawartą umową i zasadami sztuki budowlanej. Niewątpliwie działania powoda były strategicznymi w całym procesie realizacji umowy o roboty budowlane zwłaszcza, że powód posiadał pełnomocnictwo do działania w imieniu strony pozwanej w całym procesie o udzielenie zamówienia publicznego. Tym samym na tak wysokim stanowisku, jakie zajmował powód i odpowiedzialności, jaka wiązała się z jego czynnościami, niezbędnym elementem było zaufanie co do rzetelności i prawidłowości postępowania powoda, które niewątpliwie zostało przez jego działanie naruszone.

Przechodząc do oceny zachowań powoda należy wskazać, że na winę pracownika składa się element obiektywny i subiektywny. Elementem obiektywnym jest bezprawność postępowania pracownika, przejawiająca się w niezgodności jego zachowania z istotą obowiązków wynikających z treści stosunku pracy. Natomiast elementem subiektywnym jest wadliwość jego postępowania, przejawiająca się w podjęciu i zrealizowaniu decyzji, którą można ocenić jako niewłaściwą, bądź też w braku podjęcia i zrealizowania decyzji, która w danych okolicznościach powinna zapaść. Nie budzi wątpliwości, iż działanie powoda obejmowało znamiona bezprawności. Co więcej, w ocenie Sądu, działaniom powoda można przypisać co najmniej rażące niedbalstwo, albowiem powód świadomie sporządził dwa protokoły o różnych treściach mimo, że dobrze znał procedury postępowania podczas końcowego odbioru i sporządzania protokołów, gdyż posiada kilkuletnie doświadczenie na zajmowanym stanowisku. Powód samowolnie, z pełną świadomością zniszczył oryginał protokołu odbioru, który zawierał adnotację bez usterek/wad mimo braku zgody

lub konsultacji z przełożonym, który został podpisany przez wykonawcę. Nadto niewątpliwie protokół, który został podpisany przez członków komisji i wykonawcę, stanowił dokument. Nie bez znaczenia pozostaje także okoliczność, że działania powoda, co najmniej zagrażały interesom strony pozwanej wynikającym z umowy budowlanej, ponieważ uszczuplały wysokość kary umownej i ograniczały okres gwarancji.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego na podstawie dowodów z dokumentów w postaci akt osobowych powoda, umowy o roboty budowlane nr (...), faktury VAT, protokołów odbioru usterek z dnia 08 października 2013 r., pisemnych wyjaśnień powoda, Regulaminu Wynagradzania i Regulaminu Pracy, których autentyczność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. Odnosząc się do dowodów osobowych w postaci zeznań świadków M. T., Z. W. oraz R. S. Sąd uznał zeznania za spójne, logiczne oraz korespondujące z nieosobowym materiałem dowodowym. Zeznania te jednoznacznie wskazywały, iż sposób postępowania powoda był niezgodny z obowiązującymi regułami i skutkowało nieprawidłowościami w zakresie rozliczenia umowy i biegu okresu gwarancji. Natomiast zeznania powoda były wiarygodne w zakresie, w jakim korespondowały z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym. Powód w swoich zeznaniach potwierdził fakt sporządzenia przez siebie dwóch różnych protokołów odbioru z tą samą datą, jak również fakt zniszczenia oryginału jednego z protokołów (bez wad), choć przyczyny takiego postępowania w świetle zeznań świadków nie znajdują uzasadnienia.

Mając na uwadze całokształt okoliczności spawy, Sąd doszedł do przekonania, że wskazane w rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia przyczyny były rzeczywiste.

Z powyższych, Sąd w punkcie I sentencji wyroku oddalił powództwo jako bezzasadne .

O kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej Sąd orzekł mając na względzie art. 98 k.p.c. kierując się zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu i nałożył na powoda obowiązek ich zwrotu w wysokości ustalonej na podstawie § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 490), tj. kwotę 60,00 zł – punkt II sentencji wyroku.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.